

Etappe I (ma 23.7.01)

Pijnacker - Berkel & Rodenrijs - Van Brienoordbrug - Dordrecht - Moerdijkbrug - Breda - Ulvenhout - Hoogstraten - Herentals - Olen - Tongerlo - Westerlo

Vertrek 09:00 - DST 138.99 - AVS25.6 - TM 5.25'48" - Aankomst 16:30

Camping Heiken
BEF 320 / nacht !
gratis douche

mo: nat droog

mi: bewolkt

av: licht bewolkt

Vol goede moed vertrokken we vanuit Pijnacker. Alles was al klaargezet, alleen Pieter moest nog even z'n voortassen aanhangen. Ik had de eerste 30 kilometer (tot Ridderkerk) al talloze keren afgelegd, dus ik mocht voorop rijden. Dit bleef zo tot de Moerdijkbrug. Tussendoor probeerden Jan en Pieter de Van Brienoordbrug in recordtempo te nemen, maar dat kostte ze een hoop zuurstof. In Breda aangekomen, gaf Jan aan waar we heen moesten, want hij had een paar weken hiervoor de stad al verkend.

Na wat boodschappen gedaan te hebben in een koude Jumbo, reden we via links en rechts naar België. Net over de grens kreeg Jan moeite met een oude tante. Pieter sneed de tante al af in een verkeerd ingeschatte bocht, ik kon er ook nog net tussendoor, maar Jan pakte een modderpoel en een boomstam extra. Gelukkig ging de rest van de reis voorspoedig en konden we onder het genot van de tam-tam in Herentals boodschappen doen. De caissière dacht dat we wel konden chippen, maar het apparaat wilde niet pinnen. Gelukkig was er een Fortisbank in de buurt, dus dat kon geregeld worden. Daarna was het nog even doortrappen door een licht golvend terrein.

Rond 16:30 kwamen we op een echt perfecte camping aan: slechts 80 BEF per persoon met gratis douche, warm water en onderdak. Verder goede groene grond en erg rustig. Het eten paste eigenlijk niet in de pannen en al helemaal niet in de magen. Onder het genot van thee, Fanta en chips bespraken we de Tour de France, die we helaas niet meer konden volgen. Zo snel fietsen als die gasten kunnen we nog niet, maar we hebben al wel wilde plannen voor morgen.

Willem

Etappe II (di 24.7.01)

Westerlo - Averbode - Diest (sight-seeing) - Halen - Budingen - St. Truiden - Aalst - Waremme - Ampsim - Outrelouxhe - Tinlot - Fraiture - Ellemelle - Ouffet - Hamoir

Vertrek 10:15 - DST 125.04 - AVS 24.7 - TM 5.02'37" - Aankomst 18:00

Camping Communal Hamoir
BEF 410 (+ 70 voor Volkskrant)

mo. / mi. / av. :

Nadat we ons een beetje verslapen hadden, vertrokken we vanuit Westerlo. Eerst nog net iets van ontbijt (zelfs Willem at niet veel) en het afbreken van de tent. In een optimistische bui en na een foutje van Pieter en mij dachten we wel tot Wiltz te kunnen komen, maar dat is nu dus nog 90 kilometer verder.

Gelijk na de camping begonnen de heuvels, maar tot aan de Maas waren ze niet echt steil en hoog. Wel hebben we onder leiding van Willem een mooie toeristische sight-seeing door Diest gemaakt. In St.-Truiden hebben we een hoop koekjes en andere energie-dingessen gehaald en lekker gegeten, daarna fietsten we door tot de Maas. Het laatste stuk ging lekker steil en lang naar beneden, zonder te trappen haalde je makkelijk 50.

Aan de overkant konden we verder gaan met eten, maar eerst begonnen we aan hetzelfde stuk omhoog. Halverwege besloten we toch maar even af te stappen. Even wat eten en verder omhoog op onze eerste serieuze col. We besloten dat we nu toch wel naar een supermarkt moesten zoeken. Die vonden we, na nog een mooie rondleiding door een paar supermarktloze dorpjes, uiteindelijk in Ouffet. Vandaar was het nog 7 kilometer naar beneden naar Hamoir. Daar was een camping waar ze de radio niet uitzetten als je gaat lezen en bidden en waar de douche lauw is. Maar het was wel weer goedkoop.

Jan

Etappe III (wo 25.7.01)

Hamoir - Barvoux - Hotton - La Roche - Houffalize - Tavigny - Wiltz - Esch sur Sûre - Heiderscheid - Ettelbrück - Stegen - La Rochette

Vertrek 10:00 - DST 138.39 (P) - AVS 22.2 - TM 6.11'13" - Aankomst 21:00

Camping Daitona
BEF 700, gratis douche

hele dag zon

Vandaag hebben we eindelijk geleerd hoe we een helling moeten nemen. Dit blijkt ook wel uit de enorme afstand die we afgelegd hebben over een groot aantal heuvels. We begonnen al direct aan een stevige klim, dus we waren aan het begin al warm gedraaid. Hier bleek ook al dat zowel Willem als Jan liever vlak rijden dan berg op en af en dat ik het bergopwaarts het er nog redelijk goed afbreng. Op de meeste toppen hebben we onze hartslag gemeten. Bij alle drie kwam die boven de 120 en bij Willem en Jan zelfs boven de 130.

Vlak voor de Luxemburgse grens was het parcours bijzonder zwaar. De weg golfde op en neer en bleef gemiddeld stijgen. Daarvoor hebben we een kilometer of 20 een gast met ons mee gehad (achter ons aan fietsen).

Na het lastige stuk hebben we water ingeslagen bij een benzinstation (9 liter). Al dat water was aan het eind van de dag er ook alweer uitgezweet.

Met het naar beneden fietsen haalden we snelheden tot 55 km/uur. Dit zorgde dus voor een mooie gemiddelde snelheid. Heuvelopwaarts ging het maar met 10 à 13 km/uur.

Iets na Ettelbrück hebben we nog een sight-seeing van meer dan 16% gedaan. Met veel moeite (5 km/uur) kwamen we uit bij een Verboden Toegang-bordje.

Vlak voor Stegen kwam Jan er achter dat hij te weinig gegeten had. Dus Jan eet nu helemaal als een olifant.

Zojuist hebben we nog berekend dat we vandaag 5 tot 6 liter per persoon aan vocht ingenomen hebben.

Pieter

Etappe IV (do 26.7.01)

La Rochette - Christnach - Blumenthal - Beidweiler - Biwer - Grèvenmacher - Nittel - Fisch - Merzkirchen - Kirf - Freudenburg - Mettlach - Merzig - Dillingen - Völklingen - Saarbrücken

Vertrek 10:00 - DST 112.8 - AVS 20.8 - TM 5.24'30" - Aankomst 18:30

Stadscamping en Kano-verhuur
DM 23

volop zon

Omdat we gisteren vanaf La Rochette al een heel stuk gestegen waren, vertrokken we maar richting de andere kant, anders zouden we dat stuk nog een keer omhoog moeten. Aldus doende belandden we op een mooi Luxemburgs weggetje tussen de rotsen door (CR 12). Langzaam ging het op en neer naar Grèvenmacher. Alleen Jan ging met 63 km/uur een helling op, maar daar waren een drietal zendmasten debet aan. Bij Grèvenmacher waren we bij de Moesel aangekomen, en dat bleek voorlopig het laagste punt. Het volgende uur hadden we nodig om de andere oever te beklimmen. Hoewel de zon boven ons brandde, regende het op de grond.

Zo in de buurt van Merzkirchen zochten we wat schaduw om een hapje te eten. Daarna ging het gelukkig weer overwegend bergafwaarts, met als uitschieter een bocht net voor Mettlag, die met 3 pijltjes op de kaart stond aangegeven. In Mettlag was er geen supermarkt te bekennen, dus reden we door tot Merzig, waar een dure Spar zat. Vanaf toen hoefden we alleen nog maar de Saar te volgen tot Saarbrücken. De grootste dalers en steigers waren de Duitse fietspaden. Daar kan je wel een boekje over vol schrijven: auto's op het fietspad, boomwortels van een halve meter hoog, plotseling "ende fahrradbahn", overhangende braamstruiken, enz. Bij een Aldi in Dillingen gingen Pieter en Jan boodschappen doen, maar Jan was eerder buiten, want je kon in deze winkel niet pinnen of credit-cardten.

Na een drukke autoweg gevolgd te hebben, vonden we net voor Saarbrücken een camping. We ontmoetten er nog een solo-fietser die Berlijn-Parijs v.v. aan het doen was, maar hij praatte te snel, dus waren we snel uitgepraat. We aten nog kippensoep met broccoli-smaak en spaghetti met broccolisaus en gingen toen maar douchen, de tent opzetten, nog wat smikkelen en naar bed.

Willem

Etappe V (vr 27.7.01)

Saarbrücken - Sarreguemines - Rohrbach - Enchenberg - Lemberg - Pfaffenhoffen - Brumath - Hoerd
- La Wantzenau - Strassburg / Strasbourg - Kehl

Vertrek 10:00 - DST 138.53 - AVS - 23.4 - TM 5.55'11" - Aankomst 19:30

Camping Kehl
DM 34

Het begon al goed want Willem was z'n sleutel kwijt. Hij had dat ding gewoon in z'n stuurtaas gedaan en daar kwam t'ie dus ook achter, nog in Saarbrücken. Vanuit Saarbrücken gingen we naar Sarreguemines over een fietspad langs de Saar wat een beetje hobbelig was. Met een beetje geluk was het een oude Romeinse weg waar ze voor de Tweede Wereldoorlog nog eens beton overheen gelegd hebben.

In Sarreguemines konden we de fietsroute verder naar Rohrbach les Bilche en Hagenou niet vinden, dus stonden we weer een paar keer stil. Toen we de weg eenmaal gevonden hadden, schoot het weer lekker op naar Rohrbach, waar we onze eerste pauze namen. Toen we na het eten nog een brood en een pak Multi-vitamine-zooi wilden kopen, stond ik in de rij achter een vrouw die eerst voor fl. 500 boodschappen kwam doen en daarnaast ook nog eens geen geld meer had.

Nadat we weer vertrokken waren, begonnen we aan onze rondrit door de Noord-Vogezes. Het hobbelde een beetje, maar over het algemeen stelde het niet veel voor en kon je nog best hard omhoog sprinten. Dat is af en toe leuk voor de foto...

Al met al schoten we lekker op vandaag. We zijn nu in Kehl, net over de grens bij Straatsburg. Pieter en Willem hebben hier benzine verspild en het gras in de fik gestoken in een poging alvast te beginnen met koken terwijl ik nog onder de douche stond, maar verder is alles goed met ons.

Jan

Etappe VI (za 28.7.01)

Kehl - Willstätt - Offenburg - Gengenbach - Haslach - Gutach - St. Georgen - Villingen - Donauschingen

Vertrek 10:00 - DST 123.92 - AVS - 22.5 - TM 5.30'20" - Aankomst 17:45

Camping Riedsee
DM 67 (2 nachten)

Mooi weer met tussendoor een klein buitje.

We zijn vandaag de dag begonnen met een gebroken versnellingskabel van Jan. We vertrokken daardoor pas om 10:20 (een straatje verder). Vandaag hebben we ontzettend genoten van de Duitse fietspaden, hier zou je een boek over vol kunnen schrijven (heeft Willem hiervoor al een beetje gedaan). Voor Offenburg misten we daardoor een keer een afslag en even verderop reden we met dertig een boomgaard in.

Zoals vaker gebeurd, bepaalde Willem eerst het tempo. Bij onze eerste rustpauze hebben we inkopen gedaan in Haslach en ook direct voor de overige (komende) rustpauzes. Daar bedachten we dat we nog makkelijk voor vier uur in St. Georgen konden komen. We hebben niet al te lang gerust, want eigenlijk waren we van plan vlak voor de grens van Zwitserland een camping op te zoeken (een etappe van \pm 160 km).

Gisteren hadden we al bekeken dat we een pas over moesten om van het Rijndal in het Donaudal te komen. Deze bleek iets hoger en langer als gedacht. Omdat we al voor vieren in St. Georgen moesten zijn, fietsten we een vals plat met minstens 24 kilometer per uur. Na een half uur hielden we een plaspauze. Toen ben ik voorop gaan fietsen. Vanwege de steeds sterker wordende helling lieten we het tempo langzaam zakken naar \pm 12 km/uur. Uiteindelijk hebben we minstens 600 meter geklommen in een heel hoog tempo. Van half vier tot vier (sluittingstijd winkel) hebben we inkopen gedaan en vervolgens gingen we via de Duitse fietspaden weer naar beneden.

O ja, tijdens de beklimming dreigde er een stevige regenbui, dus hebben we de was maar binnengehaald en de lichten aangedaan (voor een tunnel van 190 meter).

Nu zitten we op een overvolle camping vast te genieten van onze eerste rustdag die we morgen hebben.

Pieter

Rustdag I (zo 29.7.01)

Donauschingen

mo.: zonnig

mi.: zonnig met een onweersbui

av.: bewolkt

Deze zondagmorgen kwamen we een kwartier later uit bed dan gewoonlijk, namelijk om 8:15. Na de nodige ontbijt- en toilette-activiteiten maakten we ons op om naar de Freie Evangelische Gemeinde te gaan. De dienst was weer eens wat anders dan we gewend waren, maar het is wel eens goed om ook eens andere vormen van liturgie mee te maken. Er was de mogelijkheid voor vreemden om zich even voor te stellen, maar niemand van ons durfde dat met z'n kennis van het Duits. Gelukkig werden er een paar gezangen gezongen waarvan de wijs bekend of makkelijk was, zodat we redelijk mee konden zingen. Op het tijdstip dat we verwachtten dat de dienst afgelopen was, begon de preek. De preek ging over het vuur dat Jezus op aarde en inde harten van mensen brengt.

Na de dienst reden we weer rustig terug en gingen ons fast-food met extra (blik)groenten klaarmaken. Ondertussen verdween Pieter spontaan onder tafel, terwijl de wijn van gisterenavond toch allang uitgewerkt had moeten zijn. Na de afwas gingen we een poosje zwemmen in de Riedsee, een meertje wat naast de camping lag. Het was wel wat modderig en er groeide veel plantjes in, maar we vonden het best even lekker.

Tijdens het douchen kwam er een mega-donkere lucht aan die voor veel donder en bliksem zorgde, terwijl regen en hagel niet in de lucht bleven (45 mm neerslag). Verschillende tenten liepen onder en er waren ook wat mensen die opeens weggespoeld waren, maar onze tent bleef gelukkig vrij droog binnen. Ik moest alleen wel even in m'n zwembroek de haringen wat strakker prikken.

Tegen de tijd dat we weer naar de kerk wilden gaan, was gelukkig alles weer droog. De kerkdienst ging niet door, dus reden we snel weer terug. Tijdens het avondeten en de chips werden er de wildste plannen gemaakt voor de komende week. Of ze uitkomen zien we nog wel, voorlopig kunnen we er weer tegenaan. Pieter heeft tenminste weer droge schoenen en Jan heeft weer een positieve blik op z'n derailleur. Nu nog een laatste slok Beaujolais en dan naar bed!

Willem

Etappe VII (ma 31.8.01)

Donauschingen - Blumberg - Schaffhausen - Neuhausen (Reinfalls) - Bulach - Kloten - Zürich - Adliswil - Zug - Arth - Brunnen

Vertrek 09:45 ! - DST 152.79 - AVS 24.3 - TM 6.16'16" - Aankomst 20:30

Hele dag zon

Vandaag was zowel een Mega-etappe als Fietsspeeldag. We begonnen vroeg (voor ons doen dan), dus om 0945 waren we al weg. Het begon gelijk heuvelachtig, ook omdat we zoveel mogelijk de fietsroutes volgden. Die mooie Duitse bordjes leidden ons op nog mooiere steile grindpaden waar je slipte als je een beetje kracht zette. Maar we kwamen er doorheen, we hadden niet voor niets rustdag gehad. Na een tijdje reden we Zwitserland in, Zwitserland uit, Zwitserland weer in om uiteindelijk aangehouden te worden door de douane. Die checkte even de complete achtergrond van ons drieën, vergat me te feliciteren en liet ons doorrijden. Op naar Schaaphuizen. Vanaf daar volgden we de toeristenroute naar de Reinfalls. Om die te bereiken moesten we nog een mooi veel-procents-helling naar beneden en later weer omhoog.

Terug van de watervallen gingen we Duitsland in om weer Zwitserland in te gaan. Ik ontdekte dat ik een slagje in m'n achterwiel had, maar gelukkig konden we doorrijden. Bij Zürich zochten we een fahrradrepariergeschäft, maar de ene die er was kan pas de volgende ochtend mijn fiets repareren. Dus aten we lekker aan de kust van de Zürichsee voor weer verder te fietsen. Het ging even redelijk hoog heuvel op wegens een kaartlees fout van Willem, maar het ging lekker hard naar beneden richting Zug. Daar was wel een bike repair shop die mijn fiets in een half uurtje repareerde. Er bleek een spaak gebroken te zijn. Terug met de fiets aten we appelgebak met slagroom om mijn verjaardag te vieren en ontdekten we dat m'n band zacht was. Beetje oppompen hielp wel, maar 30 kilometer verder was 'ie zo zacht dat ik niet meer hard de heuvel af durfde. Weer even pompen en de resterende 8 kilometer naar Brunnen afgelegd. Daar was camping 1 helemaal en camping 2 bijna vol, dus we hebben maar een klein plekje. Snel de band geplakt, eten gekookt en even naar huis gebeld. Daarna gingen Willem en Pieter de afwas doen en onder de douche terwijl ik dit stukje schrijf. Waarschijnlijk zitten we nog wel een tijdje te eten, want morgen gaan we toch wel vroeg weg want we willen de Gotthard over.

Jan

Etappe VIII (di 31.8.01)

Brunnen - Altdorf - Wassen - Andermatt - Gotthard pas - Airolo - Biasco - Claro

Vertrek 9:45 - DST 131.66 - AVS 20.7 - TM 6.19'13" - Aankomst 19:20

Camping La Censa
CHF 40

Vandaag zijn we lekker op tijd vertrokken, ondanks dat Jan zijn band nog moest verwisselen. Dit was dus de grootste dag voor onze fietsvakantie, want de Gotthard stond op ons te wachten. Bij ons vertrek was het nog 65 kilometer naar de Gotthard. Na Altdorf begon het echte klimmen. Toen we onze eerste rustpauze hielden bij Wassen, hadden we al een flink eind geklommen. Het echte klimmen begon daarna pas. Het hele dal leek wel geasfalteerd, uitgezonderd stukken die loodrecht omhoog stonden. Een stevig stukje afzien dus. De trein naar Andermatt had zelfs een tandwielbaan erbij.

Na Andermatt hebben we weer een stevige rustpauze gehouden en de rest van onze ijsthee opgedronken (de ijsthee was namelijk in de aanbieding: 6 liter voor CHF 2.80). Het laatste stuk stond er speciaal voor fietsers een bordje dat de weg over 9 kilometer 600 meter omhoog ging. Er stond niet bij dat het laatste stuk over de oude pasroute ging (klinkers!). 5 kilometer voor de top zou Jan wel een stukje voorop rijden (de rest heb ik voorop gereden). Hij was gelijk uit het zicht verdwenen. Zo'n drie kilometer voor de top hielden we een korte pauze. 1 kilometer voor de top ging Jan er vandoor om de bolletjestrui te veroveren, ik er achteraan en Willem bleef achter. Jan arriveerde dus om 15:57 op de top, ik iets later en Willem nog iets later (15:59). Op de top hebben we onze prestaties gevierd met het bakken van een ei en tosti's.

De afdaling ging helemaal geweldig. We begonnen ongeveer met bijna 80 km/uur en moesten toen voor een stoplicht remmen. Na een aantal kilometers werden we weer de oude pasroute opgestuurd. Volledig geklutst kwamen we dus beneden aan.

De rest van de route ging nog steeds stevig naar beneden, maar was een stuk minder mooi (uitzicht). We hebben niet warm gegeten vandaag en straks springen we nog in het zwembad.

Pieter

Etappe IX (wo 1.8.01)

Claro - Bellinzona - Dirinella - Maccogno (I)

Vertrek 12:00 - DST 47.81 - AVS 23.7 - TM 2.01'13" - Aankomst 17:30

Camping Lido
ITL 50000

Zonnig met een beetje tegenwind

Vannacht sliepen we lekker buiten, gezellig tussen de cake-etende egeltjes. 's Ochtends bleek trouwens dat de kaas ook aangevreten was. Zo rond 9:30 was Jan genoeg uitgerust om een bakker of supermarkt te zoeken. Jammer genoeg was het vandaag een nationale feestdag in Zwitserland, dus het duurde wel een uur voordat hij terug was. Ondertussen was het zo warm in de slaapzakken geworden, dat Pieter en ik er toch maar uitgingen. Tot onze grote verwondering werd het steeds warmer. Om 11 uur kwam de campingbaas ons vertellen dat we om 12 uur weg moesten zijn. Die tijd hadden we ook wel nodig om de laatste spullen in te pakken. Maar uiteindelijk zat alles in de tassen en konden we vertrekken. Het ging een heel eind rustig aan best goed, totdat ik dacht dat we linksaf moesten, maar de anderen vonden dat te steil omhoog gaan. Dus gingen we maar rechtdoor. Een paar kilometer voor de grens deden we nog wat kaarten op de post en toen waren we in Italië. De eerste camping die we tegenkwamen viel ons qua prijs best tegen, dus reden we nog even verder. Na 300 meter kwamen we langs een supermarkt, maar daar hielden ze tot 3 uur siësta, dus deden wij dat ook maar in een parkje. De plaatselijke bank wilde geen geld geven, maar gelukkig werkt een credit card ook.

We gingen toch maar terug naar de camping, waar de credit card niet werkte, dus is Pieter een extra rondje gaan fietsen. Jan en Pieter wilden nog even in het Lago Maggiore zwemmen, maar ik vond het vocht van een 10 kilo zware watermeloen veel lekkerder. We zetten nog snel even de binnentent op en gingen onder het aanhoren van de Zwitserse knallen nog wat knabbelen. Er waren nog 2 Franse buurmeisjes die van ons licht wilden hebben in ruil voor een achtste watermeloen, die door Jan geaccepteerd werd. Verder voulez-vousden ze geen contact. Intussen is het zo donker geworden dat ik niet meer weet wat ik schrijf, dus stop ik er maar mee.

Willem

Etappe X (do 2.8.01)

Maccagno - Luino - Sesto Calende - Borgo Ticino - Ollèggio - Caméri - Trecáte - Vigévano - Bosco di gama

Vertrek 08:30 - DST 135.78 - AVS 26.2 - TM 5.10'15" - Aankomst 18:00

Geen camping, geen douche, gratis (zolang en geen carabinieri komen)

Ik ben moe. We hebben vandaag weer eens een goed eind gefietst, langs Lago Maggiore tot in de Po-vlakte, waar we nog steeds zijn. Vanochtend vertrokken we een keer vroeg, we waren ook al om 0700 wakker. Pieter en ik hadden weer buiten geslapen, Willem was te bang voor muggen en regen dus die kroop toch maar de tent in. Na een tijdje goed hard doortrappen (het is weer plat hier), kwamen we in Trecáte, waar we tot een uur of vier siësta hielden.

Daarna gingen we nog een stukje verder, en omdat er in deze buurt geen campings (te vinden) zijn, staan we hier op een of andere oase in een bos. Er hangt een briefje bij dat het vakantie is, dus daarom zijn wij hier ook. Na uitvoerig onderzoek kwamen we tot de volgende conclusie: het is buiten slechts 30°C, maar omdat daar buiten een wespennest ook nog drie mierennesten en een kolonie muggen rondhangen, zitten we toch maar binnen. Daar is het nu nog enkele graden warmer en erg vochtig. Koken deden we even snel, het was een soort van betonspaghetti. Wel lekker. Tijdens het koken heb ik nog een wesp van 2 x 3 cm doodgeslagen, de resten zitten aan de voorkant van onze Note's, en we luieren maar wat water.

Jan

Etappe XI (vr 3.8.01)

Pavia - Broni (via SS10 en SS9) naar Piacenza - Fidenza - Parma

Vertrek 6:30 - DST 145.41 - AVS 26.0 - TM 5.33'25" - Aankomst 17:30

Camping Citadel (Arizona)
prijs nog onbekend

het weer : bewolkt en erg warm 32°C

Gisteravond gingen we in onze tent een warme nacht tegemoet, en dat werd het ook. Een goede sauna was er niets bij. Tegen de tijd dat het donker begon te worden, lagen we al te slapen. Alleen ik had een matje en een slaapzak. Helaas was ik genoodzaakt in het donker een boom op te zoeken. Resultaat: 5 tot 10 muggen in de tent en 25 extra bulten op mijn lijf.

Te middernacht werd Jan wakker van een dreigende onweersbui. Willem en ik werden kort daarna gewekt door luid geblaf van een stevige hond. Dat was lastig. Gelukkig dreef de onweersbui langs. De hond was alleen niet zo snel. Het duurde zeker een uur voordat hij verdween, zonder dat zijn baas kwam (als het geen wilde hond was).

Tegen half vijf 's ochtends hebben we mijn slaapzak maar met z'n drieën gebruikt. Om iets na zessen was het voldoende licht om te zien dat de muggenkolonie minder agressief op de tent zat te wachten. Dus zijn we zo snel mogelijk vertrokken.

De fietstocht vandaag was erg saai. Een van de weinige bijzonderheden die we meemaakten waren de spoorwegovergangen. We hebben namelijk drie keer meegemaakt dat we op de trein moesten wachten. Al van ver was zichtbaar dat de spoorbomen dicht waren en dat er al een rij auto's voorstond. Als wij vijf minuten later bij de spoorwegovergang arriveerden, duurde het nog een vijf minuten voordat de trein langs kwam. De rest van de reis bestond uit hard door fietsen, meestal boven de 30. Na even zoeken hadden we de camping gevonden. Helaas weigerde de man ons, omdat we geen campingkaart hadden, of omdat we er te lawaaierig uitzagen. Met behulp van een Nederlandse vrouw en een boze Jan (t.g.v. lekke band en moeheid) bleek dat we gewoon voor een nacht op de camping konden staan.

Pieter

Etappe XII (za 4.8.01)

Parma - Traversétolo - Scandiano - Sassuolo - Vignola - Montese - Maserno

Vertrek 9:00 - DST 128 - AVS 23.1 - TM 5.25'38" - Aankomst 19:45

Camping Montese-Maserno "Chiocciola"
prijs: ITL 114000 (twee nachten, erg duur)

weer: mo sluimerbewolking, mi zon

Deze morgen waren we eigenlijk een beetje laat, maar door de aldus ontstane tijdsdruk lukte het ons toch om (volgens Jan) om 9:00 te vertrekken, na de campingbaas 45000 lire te hebben betaald. Na wat gehobbel over de straten van Parma waren we goed op weg. Alleen had m'n trapper te veel naar de Italiaanse spreekwoorden geluisterd en tikte de ganse morgen en een deel van de middag met hetzelfde tempo als de omwenteling van m'n trapas. In Traversétolo reden we snel even een supermarkt in, zodat Jan een plasje kon doen, Pieter een boodschap en ik even m'n trapper kon smeren, wat overigens niet merkbaar geholpen heeft. Verder fietsten we in een lekker tempo vlak lang de Apennijnen richting Scandiano en Sassuolo. Ergens tussen deze twee plaatsen (in Chiosca) hielden we even een pauze, terwijl we onze siësta in Salignano Nuovo in een speeltuintje doorbrachten. Daarvoor hadden we gelukkig in Sassuolo nog in een gigantische winkel, waar ze waarschijnlijk alles verkochten, maar waar je niks kon vinden, boodschappen gedaan voor deze avond en de komende zondag. Verder kwamen we deze dag ook geen supermarkt meer tegen. Jan had ook nog een setje trappers gekocht, maar dat bleek zijn tik-probleem niet te kunnen verhelpen.

Onderweg werden we verschillende keren door Italianen aangemoedigd, totdat we aan de eigenlijke, 10 kilometer lange, laatste klim begonnen. Daar hadden we eigenlijk niet genoeg energie voor, maar met een banaan onderaan en een lepel pasta halverwege bleken de wonderen de wereld nog niet uit. Maar wie voelde zich nu Armstrong, wie Ulrich en wie Le Blance? Uiteindelijk konden we nog net onze tent opzetten in de flora en fauna-tuin van de camping.

Willem

Rustdag II (zo 5.8.01)

Maserno

Zonnig

Deze dag hebben we werkelijk NIETS gedaan. Zelfs niet naar de kerk geweest, want er is hier geen kerk, behalve dan voor toeristen om te bezichtigen.

Verder maakten we als nooit eerder gebruik van de rustdag. We lagen wat, sliepen wat en aten. Niet genoeg voor ons idee, maar dat hoeft ook niet als je niks doet. We planden nog een beetje wat we de komende dagen gaan doen, stippelden de route uit en besloten in drie dagen op een camping bij Rome te staan.

Jan

Etappe XIII (ma 6.8.01)

Maserno - Castelluccio - Querciola - Gaggio - Porretta Terme - Pracchia - Pistoia - Poggio - Firenze (Floranze) - Impruneta - Strada in Chianti - Greve in Chianti - Castellina in Chianti - Quercegrossa - Siena

Vertrek 08:00 - DST 187.11 - AVS 23.2 - TM 8.02'35" - Aankomst 20:15

Camping Colleverde in Siena
ITL 45000

hele dag zonnig

Vandaag zouden we de langste etappe ooit rijden, om in nog twee dagen in Rome te kunnen zijn. Het begon al goed, want we reden de verkeerde kant op. Dit leverde een extra klim en wat extra kilometers op. Na een kilometer of 30 zijn we bij een supermarkt gestopt om wat energie te kopen. Hier zaten twee zwervers die het landelijk lied aan het spelen waren.

In Pistoia hebben we bij een Lidl wat inkopen gedaan voor de rest van de dag. Vandaag bestond onze lunch uit müsli. Bij Pistoia dreigden we weer de verkeerde kant op te fietsen. Dus we zijn maar op ons richtingsgevoel naar Firenze gefietst. Ondertussen was het ook echt warm geworden. Tegen siësta-tijd kwamen we in Firenze aan, waar we een maag-bijvul-pauze hielden. Vlak na Firenze hebben we al onze energie eruit geknald door weer eens flink hard tegen een heuvel op te fietsen. Daarna kregen we een mooie route naar Siena, alleen zaten er wat stevige heuvels in.

Ter hoogte van Greve bleek Jan z'n wiel niet goed vast gezet te hebben. Voor ons een verplichte extra rustpauze dus.

Tijdens de laatste klim naar Quercegrossa wou Jan een foto maken. Willem probeerde hier 30 te fietsen, maar kwam niet verder dan 15 à 20. Na Quercegrossa ging Jan er in z'n eentje van door om vervolgens te verdwalen in Siena. Vandaar ook zijn 8 uur fietstijd. Die van Willem en mij was 7.45 uur. Gelukkig vond Jan de camping wel.

's Avonds hebben we pizza gegeten met als toetje een maaltijd pasta. Ook hebben we nog een fles wijn opengetrokken om onze grootste etappe te vieren.

Pieter.

Etappe XIV (di 7.8.01)

Siena - San Quirico (d'Órcia) - Acquapendente - San Lorenzo - Bolsena (via SS2)

Vertrek 11:00 - DST 119.22 (Pieters teller, verschil van $\pm 2\%$) - AVS 24.2 -TM 4.54'18" - Aankomst 20:00

Camping Blu-international
ITL 50000 + 3000 warm water

Zonnig met een enkel wolkje

Vanmorgen waren we nog een beetje moe van de etappe van gisteren. Vandaar dat we wat later opstonden, namelijk 8:15 uur. Bij de toiletten ontmoetten we de groep uit Ridderkerk, die ook onderweg naar Rome was (zij deden het wat langzamer en cultureler). Omdat we gisterenavond pizza's gegeten hebben, hadden we geen geld meer genoeg om de camping te betalen. Ook was er geen ontbijt. Gelukkig was Jan zo sportief om alvast een uurtje te gaan fietsen en voor beiden te zorgen. Uiteindelijk konden we dus op de fiets stappen, met achterlating van Jan's helm en Pieter's JC-jas. Daar kwamen we vanavond achter, dus hebben we even naar de camping gebeld, maar het miepje aan de telefoon wist niet erg veel, dus moeten we morgenochtend nog eens bellen. In Sienna stond de richting naar Rome via de SS2 al aangegeven. En nog maar eens bleek dat Jan nodig eens de Italianen een lesje moet gaan leren in kilometers tellen. De SS2 was een goed te fietsen weg, niet te veel verkeer en af en toe een collega-fietser, die we na elke pauze weer voorbij fietsten. Toen Jan dacht dat hij in zou storten, hielden we een siësta in S. Quirico, bij de oude stadsmuur en een monumentje. Hier haalde Pieter een tik in de vorm van een ijzerdraadje uit z'n band en Jan at onze koekjes met honing op. Verder ging het weer heuveltje op en af met 2 keer een tunneltje. We voelden de rit van gisteren nog best goed in onze benen, en misschien zorgde dat er ook wel voor dat Jan de berm in dook en mij weer om een paar spinnen vroeg. Na een beetje afzien bereikten we Aquapendente en vandaar was het redelijk gemakkelijk doorfietsen naar de camping. We aten weer eens rijst in plaats van pasta en waren eigenlijk te moe om de tent op te zetten. We aten nog wat chips en zo en gingen waarschijnlijk daarna naar bed.

Willem

Etappe XV (wo 8.8.01)

Bolsena - Montefiascona - Viterbo - Ronciglione - ROMA

Vertrek 10:45 - DST 106.80 - AVS 22.8 - TM 4.40'52" - Aankomst 18:00

Camping Flamingo
duur

mo: zonnig mi: half bewolkt av: zonnig

Vanochtend vertrokken we weer redelijk laat, want we zouden toch maar een kleine etappe fietsen. Na uitslapen en een relaxed ontbijt vertrokken we uit Bolsena voor onze eerste klim omhoog naar Montefiascona om de Bolsena-krater weer uit te komen. Na Montefiascona gingen we hard naar beneden naar Viterbo, de Bolsena-krater uit. In Viterbo deden we boodschappen en bleven we redelijk lang op een muurtje zitten. We stonden voor onze laatste klim - een vulkaan van 851 meter die we voor de lol zouden beklimmen - en het was best warm. Toen we eindelijk onderweg waren, viel het best mee - alleen Willem was nog steeds moe van eergisteren. De weg hobbelde (enkel pijltje, dubbel pijltje ect.) rustig naar boven en we reden lekker door. Vlak voor het einde dachten Pieter en ik een mooie sprintfinale te maken aan het bolletjestruijspelletje, maar ik begon de sprint te vroeg en we waren dus uitgeput hier bovenaan.

Naar beneden ging het hard over een weg die tussen de beroerde stukjes af en toe nog een kuil extra had. Ergens halverwege namen we onze tweede lunch en daarna kreeg ik eerst Pieter en toen Willem ervan overtuigd dat het veel leuker was om vandaag echt naar Rome door te fietsen. Dat deden we dus maar. Het betekende wel bijna 20 kilometer snelweg fietsen, wat niet echt fijn was. Daarna reden we over de Via Cassia langs nog een supermarkt Rome in. Op de Ponte Flaminio maakten we de aankomst-groepsfoto, wat we nog eens overdeden toen we Rome weer uitreden. We zitten maar op een te dure camping binnen Rome en morgen vertrekken we naar het Lago di Bracchio.

Jan

Rome I (do 9.8.01)

DST 115.99 - AVS 21.2 - TM 5.26'28"

Camping Parco del Lago (Anquilaria)
ITL 48000 p.n.

Deze dag hebben we de tent maar verplaatst naar een voor ons uitstekende camping aan het Lago di Bracciano. Het meer is hier namelijk warm. De douches zijn weliswaar niet gratis, maar we hebben een ruime plek en gratis warm water. De afstand naar Rome-centrum is ongeveer 32 kilometer. Na het verplaatsten van de tent hebben we Rome op de fiets vast verkent, zodat we vast weten waar alles is. Het verkeer in Rome rijdt gelukkig niet al te hard, maar een stevige claxon op onze fietsen zou best handig zijn. 's Avonds zijn we na een stevige duik en een warme douche op tijd naar bed gegaan.

Pieter

Rome II (vr. 10.8.01)

Colosseum

DST 67.01 - AVS 25.8 - TM 2.35'36"

Ons tweede dagje cultureel doen. We hebben de oude Romeinse ruïnes van het Forum Romanum gezien en zijn het Colosseum ingegaan. De vakantiemiep achter de balie vond ons geen jongeren uit de EU (de paspoorten lagen bij de receptie van de camping), dus moesten we ITL 13000 p.p. betalen in plaats van 8000. We hebben ongeveer 2,5 uur rondgelopen en ons afgevraagd in hoeverre het Colosseum nu nog authentiek was of gerenoveerd. We dachten dat er wel heel veel geld te verdienen zou zijn met een volledig hersteld of nagebouwd Colosseum. Nadat we de tentoonstelling bezocht hadden, gingen we weer langzaam terug naar de fietsen, die we bij het ministerie van Marine gestald hadden. Onderweg liet ik de aanzichtkaarten bij een waterkraan liggen. Thuisgekomen ontmoetten we de groep uit Ridderkerk weer, aten wat en gingen buiten slapen.

Willem

Rome III (za. 11.8.01)

Vaticaan

DST 75.94 - AVS 21.9 - TM 3.24'44"

Vandaag heb ik voor het eerst deze vakantie in lange broek gefietst. We zijn in het optrekje van de Paus geweest en volgens Pieter mocht je daar niet met korte broek naar binnen. Dus heb ik mijn enige lange (en volgens Pieter ook meest smerige) broek aangetrokken.

De paus woont in een leuk optrekje. Zo te zien hebben de aflaten ooit genoeg geld opgebracht...

Binnen liggen de gestorven pausen en ook een heleboel goud aan het plafond. Overal hangen bordjes met wat Johannes Paulus II P.M. gedaan heeft. Als grootste wapenfeit (naast het bouwen van een lift in de St. Pieter) was daar natuurlijk het grote jubeljaar MM - MMI.

Na een lange pauze in de rij, begonnen wij ook aan een volgende col, maar een keer lopend in plaats van op de fiets. 320 treden naar het bovenste balkon van de St. Pieter. Van daaruit heb je een mooi uitzicht over Rome.

Nadat we weer afgedaald waren, kregen we honger, dus gingen we ergens naast de muur om het Vaticaan zitten eten. Daarna liepen we langs die muur naar het kasteel van San Angelo. Binnenin hebben we nog een paar uur rondgelopen. Daarna hebben we buiten gefilosofeerd hoe je zo'n kasteel in zou moeten nemen.

Alweer hongerig gingen we nog langs een MacDonalds en later maar naar huis om verder chipjes te eten. Tijdens het eten kwamen we een grote vriend voor Willem tegen, een barbaar uit Oostenrijk, die ook vond dat Rome bekijken nergens goed voor was. Gelukkig was Willem hier ook alleen maar om op het vliegtuig te wachten.

Jan

Rustdag III (zo 12.8.01)

DST 72.61 - AVS 23.1 - TM 3.07'40"

Zo aan de cijfers te zien, was het nou niet echt een rustdag, maar we hadden op de heenweg windkracht 5 mee, vandaar!!

We waren vanochtend dus netjes op tijd in de "Roomse" Methodisten kerk. We mochten onze fietsen binnen stallen, maar omdat er al 14 andere Nederlandse fietsers waren, paste dat een beetje lastig. De preek ging over je vertrouwen op God stellen.

Na de dienst mochten we koffie drinken (Eindelijk weer eens een bakje koffie). De koekjes van ons formaat werden helaas pas binnengebracht toen we al een koekje hadden.

Van de andere groep fietsers kregen we het advies om Rome ook een keer 's nachts te gaan bekijken, wat we dus ook zeker gaan doen.

De rest van de dag hebben we doorgebracht met wat zwemmen, slapen, eten enz.

Pieter

Middellandse Zee (ma 13.8.01)

DST 71.12 - AVS 25.9 - TM 2.44'04"

Wat was het brood van de Italiaanse bakker hard geworden! Gisterenavond hadden we besloten er maar wentelteefjes van te maken. Dus ging ik er vanochtend vroeg (9:00) uit om boter, melk en eieren te halen. Jan en Pieter wilden er graag een kilo suiker bij, maar dat vond ik onzin. De kaneel waren we alle drie vergeten. Op deze manier smaakte het brood nog best goed. Helaas was de benzine vroegtijdig op en veel gas was er ook niet meer. Na ons ontbijt maakten we ons op om naar de Middellandse Zee te gaan, waar we de zonsondergang wilden zien. We waren er al om half drie, dus we moesten ons vermaken tot half negen, wat maar matig lukte. De zee was lekker voor een paar minuten, het zwarte strand was gloeiend heet, dus grilden we ons op een muurtje en "berekenden" we waar de zon onder zou gaan.

Net voor zonsondergang was er geen patat verkopende snackbar te vinden, dus we fietsten met lege maag in het donker weer naar de camping. Weer een dag wachten (en nietsdoen) achter de rug...

Willem

Etappe XVI (di 14.8.01)

Anquilaria - Rome - Brussel - Kapelle

DST 210
AVS 21.7
TM 9.39'12"

Tijd voor vertrek uit Rome. We besloten om deze dag nog een keer in Rome rond te gaan rijden, daarna Rome bij nacht te verkennen en dan naar het vliegveld door te rijden. Zo gebeurde het. Na nog een hele tijd relaxen en in lauwwarm water dobberen, alle spullen ingepakt en op naar Rome. In Rome eerst nog een hele tijd gezocht naar een supermarkt waar ze stukken karton voor de fiets hadden, want waar vind je nou een supermarkt? Dankzij die speurtocht hebben we nog wel een groot stuk van Rome waar we nog niet eerder geweest waren ontdekt.

Met karton en al zetelden we ons in een stadspark, in gezelschap van een grote kilozak koekjes en een pot honing. Daar waren we druk bezig met onze benzinefles klaar voor transport te maken. Een fles vol met benzine mag neit in het vliegtuig, dus moet 'ie eerst leeg. En omdat ik dat bij die Italianen niet aan het verstand gepraat kreeg, besloten we om gewoon benzine te gaan affakkelen. Twee en een half uur lang zaten we in een park in Rome in de zon, met een benzinebrander die vol open stond. Toen dat project eindelijk klaar was, was het al bijna donker genoeg en begonnen we aan onze nachtfietstocht door Rome.

Ook 's nachts in Rome is het druk. Tenminste, op sommige plaatsen zoals bij de Trevifontein is het net zo druk als overdag. Op andere plaatsen is ook helemaal niemand, zoals bij de San Paulo, de meest patserige kathedraal die de pausen in Rome neergezet hebben. En na een paar uur rondfietsen, zo tegen twee uur 's nachts, vertrokken we richting Fiumicino, het vliegveld van Rome.

Onderweg ging mijn derailleurkabel weer eens stuk, dit keer hadden we geen kabels meer over. Met veel moeite kregen we de ketting om het middelste tandwiel aan de voorkant, zodat ik als ik me de benen uit het lijf trapte toch nog de 25 haalde. Door een stikdonker stuk Italië kwamen we zo rond vier uur 's nachts aan op Fiumicino.

Daar rolde ik m'n matje uit, en heb zo onder het oog van grote massa's reizigers nog lekker een paar uur geslapen. Ondertussen pakten Willem en Pieter hun fiets professioneel in, en aten zij nog een halve watermeloen op. Ik ook nog een klein stukje, toen ik weer wakker was. De fiets ingecheckt, onszelf ingecheckt, in het vliegtuig wachten tot 'ie weggaat en wat zie je daar : een karretje met drie fietsen erop. Gooi, fiets op de lopende band, hee het past niet schop schop nu wel. Erg voorzichtig deden ze niet.

Na twee uur vliegen kwamen we aan in Brussel, daar onze fiets weer in elkaar geschroefd en op de fiets naar Zeeland. Helaas had ik niet zo zorgvuldig m'n rechtertrapper vastgemaakt, dus zo halverwege Brussel en Zeeland viel de trapper van de fiets af. De schroefdraad was vernacheld, helemaal stuk gedraaid. Verder had ik ook nog een krom achterwiel en enkele andere problemen, dus het was weer feest. Ik was vrij kwaad op de fiets, maar gelukkig bleek de trapper van Willem bij mij te blijven zitten en mijn trapper deed het ook in zijn fiets.

Na nog een stukje fietsen kwamen we aan bij familie Vogel. Daar hebben we onze legendarische eetgewoonten weer laten zien, en daarna gingen we snel naar bed. Oh ja, ik heb ook m'n moeder nog gebeld want die begon ongerust te worden.

Jan

Etappe XVII

Kapelle - Zierikzee - Goedereede - Maassluis - Delft - Pijnacker

Na lekker lang geslapen te hebben - voor het eerst sinds drie weken weer in een echt bed - begonnen we aan het laatste stukje van onze Tour. Van Kapelle terug naar Delft.

Het was vrij harde wind, en ook nog de goede kant op. Precies vanuit het zuidwesten, dus dat beloofde veel goeds voor de Zeelandbrug en alle andere dammen.

Dat bleek ook erg hard te gaan. Het eerste stukje hadden we de wind nog een beetje aan de zijkant, maar over de brug ging het met ruim 50 km/h. En dat op een rechte weg. Aan de overkant begon het stukje wat volgens mij het zwaarste was van de hele tocht : met tegenwind over Schouwen-Duiveland. We stampten goed door, maar of het was echt harde wind of ik was het rijden over een plat stuk weg niet meer gewend. Maar ach, het was maar een klein stukje. Bij de Brouwersdam was het over met de tegenwind, we maakten een mooie bocht en sprintten verder richting Delft.

Tegen de tijd dat we daar aankwamen was het alweer best wel laat. Over pasgeverfde knalrode fietspaden kwamen we zo rond half zeven aan bij Don Quichotte. Daar hebben we Pieter thuisgebracht, en met een stuk minder bagage begonnen Willem en ik aan het laatste stukje langs de Westlaan. Rond zeven uur kwamen we moe en hongerig thuis aan. Eerst een beetje uitgepuft, en toen naar de Chinees om eten te halen. Voor het eerst een tweepersoons portie Chinees met z'n tweeën opgegeten.

Jan